

OKTÓNDI

2006. február 21., V. évfolyam 3. szám.

Hogyan menjén
H M 25 imi

Megérkeztünk ebben a tanévben harmadjára! Februári számunk egyik meghatározó témája a dohányzás kérdése, ami valljuk meg őszintén, egy igen problémás ügy. Két szélsőséges táborra oszlik ezáltal a sulis: akik nem bírják ki a dohányzás nélkül a délelőttöt, és akik pedig nem bírják elviselni a cigifüstöt a WC-kben. Hogy jól Menjen a Gimi, ahhoz a vitákat meg kell szüntetni! De hogyan? A dohányzás témáján kívül ebben a számban is olvashatok tanári interjút, igazgatóhelyettesünk, Kocsmár Gyula a mostani kiszemelt "sztárunk", olvashattok az elmúlt időszak iskolai rendezvényeiről, továbbá a szokásos rovatokat is megtalálhatjátok, például zene- és színházajánlót! Jó böngészést!

anszi

Kiskapuk nikotinfüstbe burkolózva

Engedjétek most meg nekem, kedves olvasók, hogy bemutassam nektek egy az iskolában eltöltött izgalmas napomat.

Az első órát jelző csengőszóra már mindig bent vagyok a megfelelő teremben, és az osztálytársaimmal együtt nagy izgalomban várom az éppen aktuális órát tartó tanárt. Majd kicsöngetés után tovább ballagunk a következő teremhez, aztán a következőhöz. Ez így megy egészen addig, míg a csengő nem jelzi a nagyszünet kezdetét.

Hogy miért fontos számomra megemlíteni a nagyszünetet? A kérdés megválaszolásához nem is kell olyan messzire mennünk, elég, ha bekukkantunk (jobban mondva beszagolunk) az első emeleti női WC-be.

Amióta új rendelet lépett életbe iskolánkban, az "erősen dohányos" diákok felháborodásuknak oly módon adtak hangot, hogy csoportosan bevonultak az iskola WC-ibe, és a nagyszüneteiket azzal töltötték, hogy egy-egy cigaretta elfogyasztása mellett magasról tettek a szerintük teljes mértékben sértő és szabad-

ságukat hátráltató szabályra. A mai napig mindenáron kiskapukat próbálnak keresni, hogy hogyan tudják megfúrni az igazgatóság új rendeletét. Nap mint nap számtalan diák megfordul ezekben a mellékhelyiségekben, és az a kátányszaggal keveredett nikotinfüst, ami őket

fogadja, nem túl bizalomgerjesztő (pláne, ha figyelembe vesszük az igazgató azon kérését, hogy ügyeljünk jobban oda felújított WC-inkre. A nikotinfüst pedig amúgy sem tesz túl jót a szép fehér fugáknak)

Több tanár is megpróbált már "hajtóvadászatot" indítani kisebb-nagyobb sikerrel az aktív dohányosok ellen. Álláspontjukat pedig teljes mértékben megértem és helyeslem.

Kedves láncdohányos Horváth Mihály-os diákok, higgyétek el nekem, megértem a helyzeteteket. Én is

dohányozom, de akkor miért fordulhat elő az, hogy egyetlen egyszer sem voltam kénytelen besurranni az egyik emeleti WC-be, hogy ott gátlástalanul adhassam át magam a cigaretta által nyújtott kellemes élvezetnek?!

Iskolánk új rendszere nekem sem tetszik, én magam sem vagyok megelégedve vele, de ez a mostani állapot, melyet ti magatok teremtettek, még az eddiginél is sokkal rosszabb. Tudom jól, hogy mindent megpróbáltatok megtenni az ellen, hogy a kaput bezárják az első és a hatodik órák között, de azt nektek is pontosan tudnotok kéne, hogy ez az állapot azzal nem fog megváltozni, ha egyszerre mind elkezdtek a mellékhelyiségekbe vonulni, és csoportosan kifüstölni onnan az éppen beérkezőket...

Talán még nem késő kompromisszumot kötni, de szerintem csak a saját érdekeitek romboljátok azzal, ha kocsma közeli állapotba emelitek az iskolánk illemhelyeit. Nemsokára megelégedi majd ezt a helyzetet az igazgatóság, és

biztosra veszem, hogy "véres hajtóvadászat" veszi majd kezdetét. A végén pedig úgy is ti lesztek a legfelháborodottabbak és a legmérgeesebbek, amiért a tanáraitok a szemetekre hányják majd az egész dolgot.

És mikor már csak egyetlen mondatot fog hozzatok intézi az igazgatónő, akkor fogjátok teljesen elveszítettnek érezni a küzdelmet. Már szinte hallom is, ahogy a fülemben cseng az igazgatóság határozata, miszerint **FELLEBBEZÉSNEK HELYE NINCS!!!!**

triplal

Szerda

Mint már előző firkálmányaimban utaltam rá, ez a nap nem tartozik annyira a kedvenceim közé. Na jó, nem beszélek mellé: gyűlölöm ezt a napot...

Ennek okául talán azt tudnám felhozni, hogy a szerda nekem egyenlő a januárral. Ugyanaz a ködös, szürke hajtás mind a kettő.

Mikor átlépek szeptember elején eme nemes intézmény kapuit, mindig azért fohászok, hogy az elkövetkezendő tanévet túléljem.

Ahogy múlik az idő, az igényeim leszállnak egyetlen nap túlélésére.

De mikor jön ez az átkozott szerda, már-már megcsillanni látszik egy fényes pont. Ott ragyog valahol a péntek hetedik óra végét jelző gyönyörű hang okozta öröm. A Szabadság mámorító. Van, akinek ez a non-stop bulit jelen-

ti, nekem azonban a "hajnalig chatelek, 11-kor térek magamhoz, és egész nap boldog vagyok" állapotot. De ez már nem ide tartozik...

Szóval, hogy ne változtassak a jó szokásokon, a szerdához is kellene választanom egy szép meghatározó, allegorikus színt. Úgy gondoltam, legyen ez a hidegen és nemesen csillogó acél, vagy a még mindig meglévő karácsonyfánkon található döbbetes mennyiségű ezüstgömbök színe, melyeken kék fényvel tükröződik vissza a karácsonyfaizzó.

Végül, mivel úgy gondolom, hogy nem kellene fölöslegesen pocskolni a szavakat, ez úton szeretnék mindenkinek sok kitartást, túlélő erőt és sok gyorsan elröppenő szerdát kívánni a következő félévben is!

Eleanor

"... Ti vagytok a jövő!!!"

E hónapban a gimi egyik angol tanárát kaptam mikrofonvégre. Remélem, hogy aki eddig nem sokat tudott Kocsmár Tanár úrról, az már nemcsak tudni fogja, hogy ki is ő, hanem kicsit betekintést nyerhet a magánéletébe és munkájába.

C. Mióta tanít ebben a gimnáziumban, tanár úr?

K.GY. 1991-ben kezdtem, s azóta töretlen lendülettel itt vagyok.

C. Mióta tölti be az igazgatóhelyettesi posztot?

K.GY. Idén lesz 6. éve.

C. Milyen feladatokkal jár egy ilyen munka?

K.GY. Az órarend összeállítása, a diákok érettségire való jelentkeztetése és az e körüli szervezési munkák, a tantárgyfelosztás és a tanév közbeni helyettesítések megszervezése többek között a feladatom. Persze emellett akadnak még apróbb elintéznivalók, amik szintén ebbe a hatáskörbe tartoznak.

C. Az utóbbi pár hétben mindenkit a félévi bizonyítványi eredménye izgatott. Az osztályzásnál Ön mi(ke)t vesz figyelembe?

K.GY. Először is az nagyon fontos, hogy a jegy tükrözze a diák tudását. Persze a csoporton belüli helye és a hozzáállása is meghatározó. Nem utolsósorban azért az is fontos, hogy aztán el tudjak számolni a lelkiismeretemmel.

C. Sokan mondják, hogy a mostani 9. évfolyam igen jó képességű tanulókból áll. Önnek mi a véleménye erről?

K.GY. Én csak egy csoportot tanítok, de szerintem is erős a mezőny. Úgy érzem, hogy sok a tehetség. Lehet, hogy ez annak is köszönhető, hogy elég nagy volt a túljelentkezés, így volt miből válogatnunk. A folytatás is jónak ígérkezik, s bár egyre kevesebb a városban a diákok száma, de ez még szerencsére a gimnáziumot nem érinti.

C. Hogyan küszöböli ki az órákhoz nem igazán kapcsolódó, néha kicsit elvont értekezéseket?

K.GY. Nem az a cél, hogy 100%-ban az óra

anyagára összpontosítsunk, hanem, hogy segítsük a diákok tágabb világnézetének kialakulását. Nem csak az óra anyagából áll az oktatás. Mivel angol nyelvet tanítok, ezért a legfontosabb az, hogy az idegen nyelvet elsajátítsák a tanulóm, hogy sikeres nyelvvizsgát és érettségit tegyenek. Ezért kell beszélniük órán, s ha ezek néha kicsit "elvont értekezések", ám legyen. Nem beszélve arról, hogy ezzel talán egy kicsit pozitív hatást tudok kiváltani a tanulókból.

C. Van-e valamilyen szállóige, amit magának tudhat?

K.GY. Én konkrétan nem tudok róla. De a diákok körében biztosan vannak olyan elterjedt, sajátos "beszólások", amelyek a nevemmel össze-forrottak.

C. Szabadidejében mivel foglalkozik?

K.GY. Már ha van ilyen, mert a napom nagy részét az iskolában töltöm. De mivel kertés házban lakunk, ha az időm is engedi, a ház körül szoktam tevékenykedni. Illetve természetesen a családommal sokat vagyok. Szabolcs fiam gyakran leköti a szabad energiáimat. És persze nyáron elmaradhatatlan egy kis kikapcsolódás valami tengerközeli helyen.

C. Mi az életfilozófiája?

K.GY. Fontos, hogy az ember minél többet tudjon meg a világról, és minél több tapasztalatot szerezzen, de csak bizonyos kereteken belül. Úgy lehet csak teljes életet élni, ha tájékozódik az ember.

C. És végül mit üzen az ifjú nebulóknak?

K.GY. Ez egy jó kérdés! Használjátok ki azt, hogy fiatalok vagytok, szórakozzatok, érezzétek jól magatokat, de tudjátok, hogy mik a kötelezettségeitek! A jövőben ugyanis nagyon fontos, hogy hol találjátok meg a helyeteket a világban. Ezért fontos a biztos tudás és a felelősség, mert ti vagytok a Jövő!

Kocsmár Gyula
(érettségi tablókép)

Minden, ami irodalom

Ebben a számunkban két fiatalember őszinte, reménnyel teli-reménytelen belekapaszkodását olvashatjuk életbe, önmagukba, másokba...

A könnyek viharja

Zivatarok hajnala eszi lelkünk viharját.
Bárhova rohanunk - ordítva - a cseppek csak kopognak.

Halkan, de határozottan...

... az ereszen. Plitty-platty...

A vadító örület egyre fájóbbá teszi
testünk sorvadását.

Könnyekké válunk, s tengerekbe
folydogálunk folyókon át.

S nem kiáltunk, csak csendesen ordítunk.

A kicsiből nagygyá válunk.

Kicsi ez a világ, nekünk nagy, embereknek!

Kik fák lelkét rágjuk vad éhséggel!

Kik egymás vérét isszuk vad szomjúsággal!

Mi?

Ezek vagyunk mi!

**NAGY EZ A VILÁG NEKÜNK, KIS
EMBEREKNEK!!!**

Tengerben bálnák!

Sírnak!

Szerelmek szorítják szívünk halálra!

Szeretni akarunk!

Akarok!

De a vadító örület egyre fájóbbá teszi
testünk sorvadását.

És könnyekké válunk, tengerekbe
folydogálunk folyókon át.

A zivatarok hajnala továbbra is eszi
lelkünk viharját.

A csillagok mosolyognak.

Vágyak falnak.

Mindenütt halak.

Akarlak.

S dúl a szívek viharja.

Bárho!

Egy szerelem, egy szív...

Egy élet.

Kiáltó könnyek.

Sikító könnyek.

Ölnek.

És a vadító örület egyre fájóbbá
teszi testünk sorvadását.

Könnyekké válunk, s tengerekbe
folydogálunk folyókon át.

A zivatarok hajnala...

... eszi lelkünk viharját.

k.b.

Cím nélkül

halk nesze leszek figyelmes a hátam mögött
gyomrom remegni kezd a félelemtől
arcomon hideg verejtékcsepp gördül végig
majd halkan a padlón cseppen

megfordulok

egy fehérruhás alak

kést tart a kezében

reszket a félelemtől

én is reszketek

ki vagy?-kérdéstem a rettegéstől már-már el-
elcsukló hangon

ez az én álmom dadogtam

éles pengéjét a bordámba fúrja

majd valamit halkan a fülembé suttog de nem
értem tisztán

fájdalmasabbnak hittem a halált

még néhány emlékfoslány alig pár másodperce
véget ért életemből

egy férfi mögött állok késsel kezemben

reszket a félelemtől

én is reszketek

ki vagy?-kérdézi a rettegéstől már-már el-
elcsukló hangon

ez az én álmom-dadogja

véget vetek a félelmeinek

pengém megmártom remegő testén

majd halkan a fülembé suttogok

én álmodlak

w.t.

Szalagavató 2005

A 12. évfolyam "éretté válásának" első lépéseként ebben a tanévben is megrendezték a Szalagavatót december 10-én a Városi Sportszarnokban. Úgy gondolom, ez várt nap volt a negyedikesek számára, hiszen ők voltak a főszereplők, róluk szólt minden (nem a műsorvezetőről, ahogy azt már megint hitte valaki). Ezt a 3 órás műsort 3-4 hónapos felkészülés előzte meg. A végzősök táncórákat vettek, ruhapróbákra jártak, és mindent elkövettek, hogy jól sikerüljön búcsúzásuk első fő pontja.

A teljes izgalom akkor kezdődött, amikor eljött dec. 9-e, péntek, vagyis a főpróba főpróbája. Itt a 12.

évfolyam osztályai megláthatták, hogy ki mivel is készült. A keringőpróba előtt még volt szalagtűzés próba, a közös dal éneklése és a negyedikesek bevonulásának próbája. A keringősök is izgulhattak, mivel pár apró dolgon még változtatni

Fotó: Vldovics

kellett, továbbá a be-és kivonulás módja is akkor derült ki. A próbák után mindenki hazamehetett. A pénteki nap után egy alig alvós éjszaka következett. Reggel (ki-ki hajnalban) száguldott a fodrászhoz majd a kozmetikushoz (jelzem a fiúk mennyivel szerencsésebbek), hogy külseje tökéletes legyen. December 10-én 14 órakor már kezdődött a főpróba, ismét osztálytáncok, egyéni fellépések és a bevonulás a szalagtűzéssel, majd a keringő már szép, fehér ruhában. Az egész délután rendben lezajlott (habár volt, aki ekkor ment a "varázslóhoz"). A teljes bevonulás volt az utolsó része a főpróbának, s ez előtt egy ici-pici szünetet kaptunk, amikor is a dohányosok gyorsan kimentek füstölni egyet. És ekkor az összes ajtót bezárták, a főszereplők egy része meg kint maradt. Lassan eljött a 19 óra.

A negyedikes diákok csinosan kosztümben és öltönyben a hátsó kisélyosón várták, hogy megszólítsa őket az osztályfőnök. Ekkor következett a bál első negatív élménye: mi végzősök beléptünk a terembe, s minden fényben úszott. Ha jól emlékszem, eddig minden évben csak a belépő volt

megvilágítva, ami intimitást, meghitt, barátságos hangulatot adott a bemutatásnak, és mindenki csak azt az egy embert figyelte. Na nem baj, egy dologgal máris szegényebb a Szalagavató. Majd következett a 4-5 (ki tudja hány) beszéd, ami igazán a negyedikeseket viselte meg igazán. Ők is találtak vidító dolgokat közben (pl.: az alvó hölgy a VIP szektorban, aki már az 1. beszédet sem bírta végig :)).

A köszöntők után 15 perc szünet, majd a keringő következett (ami nyitótánc lett volna, de későbbre került). Azután osztálytáncok és egyéni produkciók

szépen sorjában. A műsor végén ismét keringő, majd lezárásképp a szülőknek énekelt közös dal. Ezután egy kis táncika a szülőkkel, rokonokkal, barátokkal. Utána átöltözés, majd 1-1 osztály elment vacsorázni és később

jóllakottan, jó hangulatban :) visszatért bulizni az Alibi együttes által szolgáltatott zenére. Ezen az estén a csarnokban szoros barátságok és szerelmek is szövődtek. Majd 2 órakor következett a lámpagyújtás, és a legkitartóbbak kerestek egy másik helyet, ahol folytatódhatott a buli. Sok HMG-s diák együtt maradt, bulizott, voltak, akik reggelig. Hát mit ne mondjak, az ágyba kerülés szerintem mindenkinek jólesett. Összegezve: jó este volt, a negatív dolgoktól eltekintve, illetve azokkal együtt is meg lehetne ismételni a Szalagavatót, hogy mi, negyedikesek még egyszer együtt lehessünk az alsóbb évfolyamos barátainkkal. Ha legalább egy GIMIBULI erejéig is!

Egy tizenkettedikes diák

Ui.: éljen a tizenkettedik évfolyam!!!!!!!!!!!!!!)

Felejthetetlen és felülmúlhatatlan száguldás

Január 30. és február 3. között a Horváth Mihály Gimnáziumban síszünetet rendelt el az igazgatóság. Már lassan több mint 10 éve iskolánk lehetőséget nyújt tanulóinak, hogy eljuthassanak egy a Magyarországhoz közeli síparadicsomba, és megismerkedhessenek a téli sportok legnépszerűbb ágával, a síeléssel.

Idén iskolánkból 90 diák és 8 tanár indult Szlovákiába, hogy egy hetet hófödte hegyek között tölthessen. A diákokból és tanárokból álló csoport január 29-én (vasárnap) fél nyolckor indult útnak. A két buszt is megtöltő társaság tagjai között voltak kezdő és haladó síelők és snow board-osok is. Iskolánk valamennyi osztályából jelentkeztek tanulók az ez évi sítáborra. Egy fél napos utazás után az elcsigázott csapat bevehette a szállását. Szobák elfoglalása, megbeszélés, és éjfélig (kinek- kinek hajnalig) tartó első esti partizás.

A sípályák felvonóit kilenc órától négyig üzemeltették, ezért a síelések ezen időre korlátozódtak. A szűk utak túl havasak voltak, így az első napon a megérkezés kicsit elcsúszott, és a tervezett kilenc óra helyett fél tízkor kezdtük el a síelést. A kezdők tanári felügyelettel és segítséggel ismerkedtek a síelés kellemes és kellemetlen oldalával. A nap végeztével mindenki hatalmas élményekkel tért vissza. Volt, aki az első lesiklására volt büszke, volt, aki az első hatalmas esésére. Az első napot szerencsésen átvészelte mindenki. Az idő csodálatos volt. Minden nap sütött a nap, és a hőmérséklet szinte alig csökkent nulla fok alá.

Ahogy teltek a napok, a kezdők egyre bátrabban siklottak le a különféle lejtőkön, és a tanítósok is egyre nagyobb ütemben haladtak.

Reggeltől délutánig tartott a síelés, és habár sokan azt gondolnák, hogy önmagában ezen sport űzése igen fárasztó lehet, mégis rendszerint éjfélig tartott a pingpong-örület és a zenés bulizás is. Másnap reggel pedig mindenki lehetőség szerint a legkipihentebb formáját hozta a hegyen.

Az utolsó napon mindenki kipróbálhatta az ügyességét és az eddig megszerzett tudását egy akadályversenyen, melyet Kovács Éva tanárnő és Szaszko Norbert tanár úr állított össze az egyik sípálya oldalánál. A haladók természetesen minden délután átmehettek a fekete pályára,

természetesen szigorúan csak tanári felügyelettel. Az utolsó lesiklását szerintem mindenki legalább olyan izgalommal élte meg, mint az elsőt.

Hét napot töltött a Szentesről érkezett csapat Donovali hegyei és lejtői között. Hét izgalommal, esésekkel, siklásokkal és száguldásokkal

töltött napot. Vasárnap hét órakor indult vissza a két busz a határ felé. A 98 főt számláló társaság így délután 5 órára érkezett meg a Horváth Mihály Gimnázium elé. Az izgatottságunknál csak a leégett arcunk volt látványosabb, de én meggyőződéssel állíthatom, hogy senki sem bánta meg, hogy az egyhetes síszünetét az otthonától távol, a határon túl töltötte.

Ha egyetlen mondattal kellene jellemeznem ezt a sítábor, azt hiszem, azt mondanám, hogy egy felejthetetlen és felülmúlhatatlan száguldás volt egy remek csapattal. Én jövőre sem fogom kihagyni!

GUNS N'ROSES

1985, Los Angeles. Ekkoriban gombamód szaporodtak a jobbnál jobb zenekarok, estéről estére fergeteges koncerteket adtak az olyan világhírű klubokban, mint a Whiskey A-Go-Go, a Roxy vagy épp a Troubadour. Az Álomváros a rockzene egyik fellelvára volt. Csak nagyon kevés bandának sikerült kinőnie ebből a rockscénából, szinte csak a Mötley Crüe mondhatta el magáról, hogy nem csak L.A.-t, de egész Amerikát, sőt, Európát is meghódították. 1985-ben L.A. újabb meglepetéssel szolgált.

Az év végére a klubok közönsége egy új bandát fedezett fel magának: a Guns N'Roses-t. A banda tagjai a két, Lafayette-ből érkezett W. Axl Rose (ének) és Izzy Stradlin (ritmus), a seattle-i basszgitáros, Duff McKagan, az angliai születésű szólógitáros, Slash és Steven Adler, a nagyszájú kaliforniai dobos. Ez a felállás hosszas tagcserék után jött létre, és tartósnak bizonyult. A közönség imádta energikus, nyers koncertjeiket, és hamarosan a lemezcégek is felfigyeltek rájuk. 1986-ban aláírtak az egyik legjelentősebb amerikai kiadónak, a Geffen-nek, és egy olyan történet kezdődött el, amely a mai napig is tart.

1987-ben a Guns N'Roses kiadta első albumát *Appetite for Destruction* címmel. A kritikusok elismerően nyilatkoztak róla, de a mindent elsöprő siker csak 1988-ban, a *Sweet Child O'Mine* klipjének bemutatása után érkezett meg. A lemez villámgyorsan a toplisták élére jutott, és jó darabig ott is maradt. A banda egyre népszerűbb lett, egyre nagyobb stadionokat töltöttek meg. Ahogy nőtt a siker, az újságírók nyomban ráharaptak a Guns körül zajló saftos sztorikra. Remek témát nyújtott például Slash és Izzy egyre súlyosbodó drogproblémája, valamint Axl, aki heves természete miatt állandóan bajba keveredett.

1988-ban jelent meg a GN'R *Lies*, amely a régi dalok és feldolgozások mellett négy akusztikus nótát rejtett. Az album bekerült a TOP 5-be, így a Guns az elmúlt 15 év egyetlen olyan bandájává vált, melynek egyszerre két lemeze is a listák élére került. A 89-es és a 90-es év szinte csak a botrányokról szólt: Axl majdnem verekezésbe keveredett a Mötley Crüe énekesével, Vince Neil-lel a 89-es MTV Music Awards-on. Slash és Duff alig 4 hónap múlva szintén egy díjátadón okoztak botrányt azzal, hogy a GN'R díját "enyhén illuminált" (részeg:) állapotban vették át, és még a nyilatkozás lehetőségét sem szalasztották el. Miközben ezekkel az eseményekkel folyamatosan a címlapon voltak, a rajongók tükön ülve várták az új albumot, ami bizony még váratott magára. Ennek egyik fő oka - mint később kiderült - Steven Adler volt, aki képtelen volt kilábalni drogfüggőségéből, ezért 1990 júliusában távoznia kellett a zenekarból. Helyére Matt Sorum került, aki korábban a The Cult dobosa volt. A Guns ekkoriban még egy új taggal bővült: Dizzy Reed billentyűsként szállt be.

1991-ben megjelent a *Use Your Illusion I-II* címre keresztelt duplaalbum, 30 új dallal. A lemez tartogatott néhány meglepetést a rajongóknak és a kritikusoknak egyaránt: sokakat meglepett például a *November Rain* című, Elton John klasszikus balladáira emlékeztető eposz, vagy például a *Don't Cry*. Ezek a dalok tovább növelték a banda rajongótáborát, de persze a régi rajongóknak sem kellett csalódniuk: az album jó pár nyers, fontos mondanivalójú számot hordozott. A *You Could Be Mine* a *Terminátor 2* betétdala lett,

májusban pedig a Guns N'Roses elindult első világszertei turnéjára. Egy ideig minden rendben ment, ám az újabb botrányra nem kellett sokat várni: július 2-án, St. Louis-ban Axl a koncert alatt észrevette, hogy a nézőtérben valaki fényképeket készít a bandáról. Miután a biztonságiak nem intézkedtek, úgy döntött, hogy saját kezébe veszi a dolgokat: beugrott a közönség közé, behúzott egyet a fotósokhoz, majd visszatért a színpadra, és bevonult az öltözőbe. A közönség körében tömegverekedés tört ki, és jelentős károkat okoztak. A turné zökkenőmentesen folytatódott, egészen... novemberig. Ekkor ugyanis Izzy elhagyta a zenekart, helyét Gilby Clarke vette át. Izzy volt a GN'R egyik kulcsfigurája, a számok jó részét ő írta Axl-szel, ezért a banda számára pótolhatatlan veszteség volt. Sokféle magyarázat született, a legvalószínűbb talán az, hogy Izzy-nek elege lett a bandát körülvevő botrányokból és nyugodtabb életre vágyott. 1992-ben kiadta szólóalbumát, melyet azóta 5 lemez követett.

1993-ban megjelent egy, javarészt klasszikus punk nótákat tartalmazó feldolgozás album, a The Spaghetti Incident?, a lassan már két éve tartó turné pedig befejeződött. Ezután a GN'R eltűnt a nyilvánosság elől, Gilby-t kirúgták, a tagok szólólemezeket készítettek. 1996-ban hivatalosan bejelentették, hogy Slash már nem tagja a zenekarnak. Egy évvel később Duff és Matt is kiléptek.

Slash, Duff és Matt 2004-ben megalakították a Velvet Revolver nevű formációt, ahol a Stone Temple Pilots egykori frontembere, Scott Weiland énekel. Első lemezük, a Contraband mérsékelt sikert aratott. Tavaly júniusban a zenekar Budapesten adott fergeteges koncertet, mikoris megígérték, hogy még visszatérnek Magyarországra. Úgy legyen!)

Axl és a teljesen kicserélődött Guns N'Roses (a régi tagok közül csak Dizzy maradt Axl mellett) 1996 óta tartó tevékenysége mindenki számára ismert: az "eredmény" minden idők egyik leghírhedtebb albuma, a Chinese Democracy, mely még meg sem jelent, mégis mindenki erről beszél. A pesszimisták szerint soha nem fog megjelenni, ám aki figyelemmel kíséri a banda körül zajló eseményeket, az tudhatja, hogy Axl végre a nyilvánosság elé lépett (amit utoljára 2002-ben, egy félresikerült GN'R turné keretében tett meg), és a CD idejéről beszélt. Emellett - meglepő módon - Slash többször megerősítette, hogy tudomása szerint a Chinese Democracy már nagyon közel áll ahhoz, hogy megjelenjen, és nagyon várja, hogy végre hallhassa az albumot. Mi is.

Erika

Az élet Álom?

Álom és valóság. Sokan feszegették már előttem is ezt.

Tényleg csak azok menekülnek az álmaikba, akiknek nincs miért a valóságban maradniuk?

Egyik órán előkerült ez a téma és azóta nem hagy nyugodni.

Hogy lehet az, hogy léteznek olyan emberek a földön, akik csak bizonyos szerek, vagy technikai eszközök segítségével tudják magukat boldognak és önfeledtnek érezni? Sajnos az iskolában, a környezetemben is van ilyen, de mindenki máshogy éli meg ezt. Valaki iszik, drogozik, valaki játszik, és valaki csak játszani szeret.

Talán ez utóbbi egy kicsit hátborzongató. Az, ha valakinek nincsenek igazi barátai, csak eljár a kötelező órákra és emellett egy olyan világot hajszol, ami nincs, amiből ha visszatér, a valóságot egy hatalmas pofonnak éli meg. Segítsetek ezeknek az embereknek! Minden osztályban akad ilyen, de őket fel kell karolni. Rajtuk is lehet segíteni ugyanúgy, mint azokon, akik drogoznak, isznak.

Azoknak is szeretnék üzeni, akik nem találják a helyüket. Az életed csak te teheted széppé, csak rajtad múlik, hogy éled-e a valós életet, és néha elcsúszol, vagy az álmvilág rabja leszel, és amikor felébredsz rádöbbsz, hogy teljesen lecsúszták az igazi életről.

Az életed legyen olyan mint egy álom, de ne az álmod legyen az életed!

Ha úgy érzed, nincs kivel megbeszélned a dolgaid, valami nyomaszt, gondod van írj Dr.Tike-nek.

Cím: oktondi.hmg@citromail.hu

FEKETEország egy fekete országban

Az idejét sem tudom, mikor kerített hatalmába utoljára ennyire egy színházi előadás. Ráadásul ilyen hosszú időre. Még 2004 nyarán volt szerencsém megtekinteni a darab munkabemutatóját a Művészetek Völgyében, Monostorapátiban, majd még az év őszén az ősbemutatót is megnéztem Budapesten, a Millenáris Teátrumban. Nem tehettem mást, egyszerűen a darab magával ragadott, amellet, hogy remekül szórakoztam, igen erőteljesen hatott rám. Ez volt a Krétakör FEKETEország című előadása, amit azóta is nagy sikerrel játszanak.

A darabot Schilling Árpád rendezte meglehetősen újszerű, formabontó módon. A történet nem egységes, nincs hagyományos színházi történetmesélés, minden jelenetben egy a való életből kiválasztott megrázó, meghökkentő hír elevenedik meg, ezeket a híreket pedig a néző sms-üzenet formájában olvashatja egy nagy kivetítőről. Az sms-ek egyébként 2004 januárja óta érkeztek a rendező telefonjára 160 karakterben fogalmazva meg a mindennapok eseményeit. Ezek a hírek szolgálták tulajdonképpen az előadás alapjául, inspirálták a színészek által improvizált jeleneteket,

zeneszámokat. A zenei betétek rendkívül jó ritmust adnak a darabnak, amely a gyors jelenetváltások miatt sem válik vontatottá vagy nehézkesé. A darab elején és végén is Babits Mihály Fekete ország című versének megzenésített változata csendül fel, az előadás ezáltal keretessé válik és hangsúlyozódik a mondanivaló.

"A FEKETEország a Krétakör társulatának

közös műve: komor, groteszk, satirikus vízió a világról, amelyben élünk." A darab a fekete Magyarországot mutatja be a lehető legvalóságosabban, gyakran vulgáris eszközöket használ és igen erős görbe tükröt tart a nézők elé. Tényleg meghökkentő, hiszen a néző már

sír a nevetéstől, ám egyszer csak rádöbben, hogy amit lát, az valóban a saját hazájában történt, történik.

Az ország közléte ugyanis mattreszeg falusi szavazópolgárokból, korrupt rendőrökből, sötét maffiózókból, lányukat erőszakoló mostohaapákból, tablettával szédített Dávid-csillagos zászlót égetőkből, fiatal fiúkat molesztáló homoszexuális papokból, önmagukat felgyújtó örültekből, eszement terroristákból és doppingszereken élő olimpiai bajnok sportolókból áll. Ha kissé eltúlozva is, de ez a magyar fekete valóság, és ezen mindenkinek érdemes elgondolkodnia.

Összességében a darab leírhatatlan élményt nyújt mindazok számára, akik nyitott szemmel és kellő kritikai érzéssel tekintenek a világra. A FEKETEországot nekik őszintén ajánlom, az önámítók és a hazugságban élők számára pedig legszívesebben kötelezővé tenném.

Hamm

Rupert Grint

Teljes név: Rupert Michael Grint

Született: 1988. augusztus 24.

Haja színe: vörös

Szeme színe: kék

Szülei: Nigel Rupert és Jo Rupert

Testvérei: (ő a legidősebb az ötből) 1 öccs-James és 3 hűg-Georgina, Shamantha, Charlotte

Otthona: Hertfordshire, Anglia

Hobbijai: rajzolás, foci, úszás és biciklizés

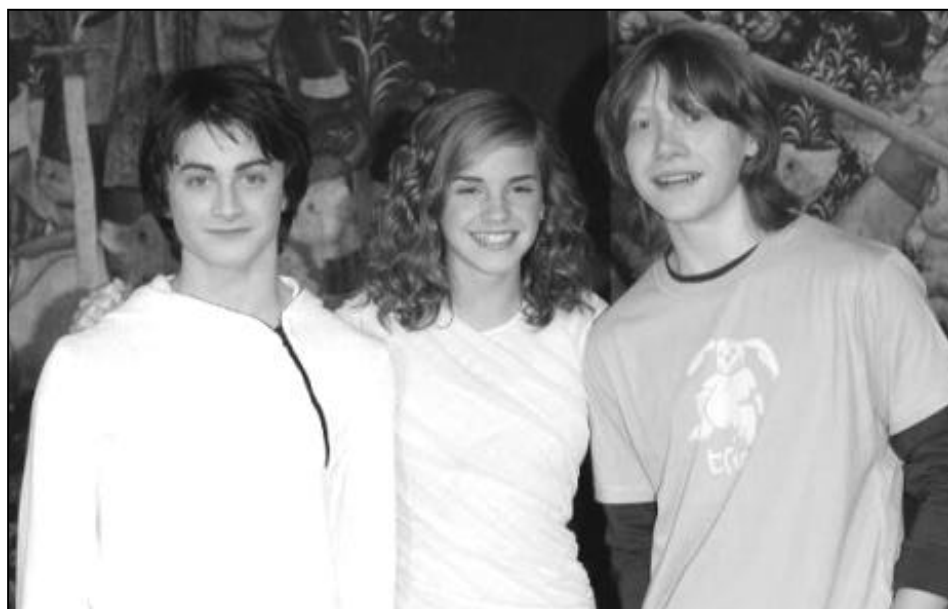
Kedvenc zenei műfaja: rap

Autogramcíme: c/o Peter Fraser & Dunlop, Drury House 34-43. Russell St., London WC2B5HA, England

Rupert a Harry Potter filmekben Ron Weasleyt, Harry legjobb barátját alakítja. Rupert igazából is hasonlít egy kicsit filmbeli önmagához. Neki is sok testvére van, bár náluk ő a legidősebb, s a neve is R betűvel kezdődik, s ő se veszi túl komolyan a dolgokat. A premiereken is képes egy rongyos farmerban, s egy otthoni pólóban megjelenni. Ez azért elég ciki! Élete első profi szerepét a Harry Potter és a bölcsek kövében kapta, de természetes tehetsége világszerte a kritikusok és a nézők elismerése váltotta ki. A film előtt csak iskolai színdarabokban játszott. A filmszerepet nagyon szerette volna elnyerni, s hogy felhívja magára a figyelmet, női ruhába öltözött, s egy rap produkciót vetett be. Ez el is érte a kívánt hatást, elnyerte a szerepet. Ti el bíjátok képzelni, hogy egy ilyen kisfiú rappel? Biztos nagyon cuki lehetett!

Mondjátok meg őszintén, melyikötök járna szívesen egy ilyen pulykatojással? És megcsókolni...Br....:-D

Lana

Szörme mindenhol

A divatházak mostanában fogják bemutatni tavaszi-nyári kollekcióikat, ám amíg tél van, az öltözködés minden terén hódít a szörme.

A nagy tervezők műszörmét használnak, mert nemcsak divatos, hanem így megkímélik több száz ártatlan állat életét. Pedig higgyétek el, vannak, akik meg tudják fizetni a valódi prémét. Sokan felleptek már az olyan márkák ellen, amelyek kollekcióiban gyakran vonulnak fel az igazi bundák, és más eredeti szörméből készült darabok. Nem árt, hogy még mielőtt Te is beruháznál egy ilyen ruhára, megtudod, hogy milyen áron fogod viselni. Sajnos a prémkereskedelemnek van legális formája is. Ám az illegális még nagyobb gondokat

okoz. A legméretesebb felvevőpiac az USA-ban és Japánban van. Például hópárducból csak 1000-2000 példány él a természetben,

viszont sokkal több van belőlük a gardróbokban. Legtöbbjük belelép egy, a vadászok által kitett csapdába, ahol élete

legszörnyűbb pillanatait éli át, miközben a lábába fúródnak a csapda éles fogai. Szabadulásra csak akkor lehet esélye, ha a foglyul ejtett lába ottmarad a kelepcebén.

Az állatok nagy árat fizetnek azért, hogy az emberek kedvük szerint öltözködhessenek. De miért kell ekkora áldozat, ha enélkül is kaphatnának ugyanolyan, csak más alapanyagból készült ruhákat?

Emily

Szerkesztői stáb: *Főszerkesztő:* Lucz Barbara. *Főszerkesztő-helyettes:* Sákovics Eszter. *Olvasószerkesztő és lapszerkesztő:* Tímár Anikó. *Szerkesztők:* Baráth Anna, Bojtor Boglárka, Farkas Renáta, Gál Zsuzsi, Karai Klaudia, Konyecsik Kinga, Kucov Borisz, Marton Krisztián, Páli Viktória, Urbán Nóra, Sarkadi Ágnes, Tóth Réka, Török Erika. *Rajzok:* Bartucz Tamara, Marton Krisztián. *Címlap:* Marton Krisztián. *Logó:* Fölk Petra *Felelős kiadó:* szentesi Horváth Mihály Gimnázium DÖK-je *Hirdetésszervezés és marketing:* stáb "Szerkesztőségi titkár" és "gazdasági ügyintéző": Szurmik Zoltán. Előfizetni bármely hírlapkézbesítőnél - **lehetetlen!!!**